

Domáci pobožnost

na neděli Quasimodogeniti - 19.4.2020 - 1. Neděle po Velikonocích

1. ÚVOD

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého Amen

Heslo dne: 1. Petrův 1:3

Veleben bud' Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději.

2. PÍSEŇ *Gdy na ten svět*

https://drive.google.com/open?id=1P7NjTp7QruCHWzAtl2-YIidG6TOdLE7_

1. Gdy na ten świat spoglądam, wielki BOŻE. Coś stworzył go wszechmocnym Słowem Swym, A kiedy znów na te narody spojrzę, Którymi Ty wciąż opiekujesz się, Refr.: /:Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci: Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!:/

2. Gdy z słowem Swym stanąłeś na mej drodze, O Panie mój, gdym ujrzał łaskę Twą. Co zmyła grzech, co cieszy w życia trwodze, Co w mych słabościach pomoc daje swą, Refr.: /:Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci: Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!:/

Gdy, Panie mój, odwołasz mię ze świata, Gdy olśni mię Twej chwały wiecznej blask, Gdy dana będzie mi czystości szata I Ciebie ujrzę, Jezu, Królu łask, /:Me serce wtedy hymn zaśpiewa Ci: Jak wielkimś Ty, jak wielkimś Ty!:/

3. ČTENÍ Z BOŽÍHO SLOVA *Koloským 2,12-15*

S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšení vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. Když jste ještě byli mrtvi ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil. Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž. Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství

4. APOŠTOLSKÉ VYZNÁNÍ VÍRY

5. ZAMYŠLENÍ NAD BOŽÍM SLOVEM

Izajáš 40,26-31

"K výšině zvedněte zraky a hled'te: Kdo stvořil toto všechno?" Izajáš 40:26

Na co se měli podívat Izraelci, kteří se zrovna nacházeli v zajetí? Na nebe, slunce, měsíc, hvězdy. Zatímco babylóňané v nich viděli své bohy, kterým se klaněli, Boží lid měl vidět za nimi Hospodina, původce a tvůrce všech věcí viditelných i neviditelných. Je to Bůh, který zemi stvořil, udržuje ji a stará se o ni. Má dostatek síly a je Bohem řádu. Bohu se nic nevymklo z rukou, nic mu nechybí **...v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Izajáš 40:26**

V kontrastu s tímto velkým Bohem zaznívá otázka k lidem: **Proč říkáš, Jákože, proč, Izraeli, mluvíš takto: "Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo"?** Izajáš 40:27

Ani vzdálené hvězdy, ani nic v tomto stvoření si nemyslí, že jsou v zapomnění, tak proč si to myslíte vy, Boží lid? Proč si to myslíme my? Bůh přece nemluví na svůj lid čísly (to dělali nacisté v koncentračních táborech), ale mluví

jmény - Jákobe, Izraeli - jmény, za kterými se kryje úžasné Boží jednání. Bůh také nás volá jmény, tak proč si myslíme, že Bůh nás přehlíží? Ne, nepřehlíží, to my přehlížíme Jeho.

Bůh by mohl jednat drsně, ale On skrze proroka Izaiáše trpělivě až do úmoru připomíná svému lidu - a tedy i nám - kým byl, je a bude:

Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. Izajáš 40:28

Tento verš je demonstrací (vojenskou přehlídkou) Boží moci. Nemůže pomáhat ten, kdo sám nemá sílu. Avšak Bůh se projevil jako ten, který má kreativní síly nekonečné množství, jako Bůh, který není unavený a je připraven pomoci a v tomto kontextu čteme další verše:

29 Od dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. 30 Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. 31 Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Bůh neumdlévá, ale dává sílu umlévajícím, těm, kterým chybí síla. Bůh není bojácný, ale dodává odvalu bezmocnému. Na mnoha místech v bibli je Bůh představen jako ten, který obvazuje rány a sklání se ke slabým. Je však třeba uznat svoji slabost, konec svých sil, přiznat si, že se bojíme, aby nám bylo pomozeno tak, jako tonoucí se musí vzdát svých snah na svoji záchranu a dát se cele do rukou záchranáře, který sílu má. Bůh je vždy připraven dát sílu těm, kteří ji potřebují a na Boží moc a pomoc spoléhají.

Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení. Izajáš 40:30-31

Klíč k životu, k posílení, k pomoci a povstání není v nás, ale v Bohu. To, co Bůh po nás žádá je důvěra v Hospodina, který je neomezený ve své síle a ve svých možnostech. Pro nás se skrze Krista stal slabým, aby mohl na Kristu ukázat svoji moc.

Ti, kteří se spoléhají na svou vlastní sílu, mají omezené zdroje. Ti, kteří čekají na Pána - ti, kteří důvěřují uprostřed protivenství - mají přístup k nekonečným Božím zdrojům.

A tak ti - jen ti - , ***kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.***

Shrnutí a otázky:

1. Stále si připomínej, kým je Bůh a jak působil v životě svého lidu i ve tvém životě. Zaspívejte s dětmi píseň: Je velký náš Bůh, je silný a mocný...
2. Bůh je mocný - pamatuj, že o vlastních silách se jen unavíš, tvoje síly tě doběhnou.
3. Oddej svoje slabosti Bohu a přijmi jeho posílení.
4. Důvěřuj a uvidíš perspektivu věčnosti. Žiješ na této zemi jen pro ten dnešní den nebo žiješ s velkým výhledem na věčnost?

Zaspívej nebo řekni slova písně z Evangelického kancionálu č. 225 jako tvoje vyznání: Ti, kdo Pána čekají nabývají nových sil...

6. MODLITBA

7. MODLITBA PÁNĚ

8. PÍSEŇ Ti, kdo Pána čekají

https://drive.google.com/open?id=1egb0KKXDG8oyrE_2J9EHsyym3p_b9BT0

1. Ti, kdo Pána čekají, nabývají nových sil, vznášejí se křídly jako orel. Běží a neumdlévají, chodí, však nezeslábnou, uč mne tak, Pane, jít s Tebou.
2. Ti, kdo Pána volají, ohýbají šíji svou, ruce své zvedají k Němu výš, srdce své Mu odevzdali, s Pánem teď už jedno jsou. Uč mne tak, Pane jít s Tebou.

9. ZÁVEREČNÉ POŽEHNÁNÍ

1. Niedziela po Wielkanocy, 19. 4. 2020, Iz 40,26-31

„Podnieście ku górze wasze oczy i patrzcie: Kto to stworzył?” (Iz 40,26)

Na co mieli patrzeć Izraelici, którzy w tym czasie znajdowali się właśnie w niewoli? Na niebo, słońce, księżyc, gwiazdy. Podczas gdy Babilończycy widzieli w nich swoich bogów, którym oddawali cześć, lud Boży miał za nimi widzieć Pana, stwórcę wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. To Bóg, który stworzył ziemię, utrzymuje ją i o nią się troszczy. Ma dostatek siły i jest Bogiem porządku. Bogu nic nie wymknęło się spod kontroli, niczego Mu nie brak. **„... Wyprowadza ich wojsko w pełnej liczbie, na wszystkich woła po imieniu. Wobec takiego ogromu siły i potężnej mocy nikogo nie brak” (Iz 40,26).**

Jako kontrast z tym wielkim Bogiem rozbrzmiewa pytanie do ludu: **„Czemu więc mówisz, Jakubie, i powiadasz, Izraelu: Zakryta jest moja droga przed Panem, a moja sprawa do mojego Boga nie dochodzi?” (Iz 40,27).**

Nawet najbardziej oddalone gwiazdy ani cokolwiek innego w tym stworzeniu nie sądzi, że jest w zapomnieniu, dlaczego więc uważacie tak wy, lud Boży? Dlaczego my tak myślimy? Bóg przecież nie określa nas po numerach (jak czynili to naziści w obozach koncentracyjnych), ale mówi do nas po imieniu – Jakubie, Izraelu – a za tymi imionami kryje się cudowne Boże działanie. Wzywa i woła każdą i każdego z nas osobiście – dlaczego więc myślimy, że na nas nie zwraca uwagi? Nie, to raczej my nie zwracamy uwagi na Niego...

Bóg mógłby z nami postępować twardo i bez ogródek, On jednak przez proroka Izajasza bezgranicznie cierpliwie przypomina swemu ludowi – a więc i nam – kim był, jest i będzie:

„Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość” (Iz 40,28).

Wiersz ten jest demonstracją (wojskową defiladą) mocy Bożej. Nie może pomagać ten, kto sam nie ma siły. Bóg jednak okazuje się jako Ten, który dysponuje nieskończonym mnóstwem sił kreatywnych, jako Bóg, który się nie męczy i jest gotowy, by pomóc. W tym kontekście czytamy kolejne wiersze:

„Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfitości. Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholęta potykają się i upadają, lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają” (Iz 40,29-31).

Bóg nie omdlewa, ale daje siłę omdlewającym, tym, którym jej brak. Bóg nie zna strachu, ale dodaje odwagi bezsilnemu i załężnionemu. Na wielu miejscach Biblii Bóg przedstawiony jest jako Ten, kto opatruje rany i skłania się ku słabym. Trzeba wszak uznać swoją słabość, przyznać, że jest się u kresu sił, że się boimy, by On mógł nam pomóc; tak jak tonący musi przestać starać się samemu za wszelką cenę uratować i oddać się całkowicie w ręce ratownika. Bóg jest zawsze gotowy, by darować siłę tym, którzy jej potrzebują i polegają na Jego mocy i pomocy.

„Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholeta potykają się i upadają, lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają” (Iz 40,30.31).

Klucz do życia, znalezienia sił i pomocy nie znajduje się w nas samych, ale w Bogu. To, czego Bóg od nas oczekuje, to zaufanie – względem Niego, nieograniczonego w sile i możliwościach. On dla nas przez Chrystusa stał się słabym, by na Nim mógł okazać swoją moc.

Ci, którzy polegają jedynie na własnych siłach, mają ograniczone źródło. Ci, którzy czekają na Pana – którzy ufają – pomimo przeszkód i przeciwności – mają dostęp do nieskończonych źródeł Bożych.

Tak więc – jedynie ci, „... **którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają**”.

Podsumowanie i pytania do zastanowienia:

1. Stale sobie przypominaj, kim jest Bóg i jak działał On w życiu swego ludu oraz w twoim życiu. Zaśpiewaj z dziećmi piosenkę: „Je velký náš Bůh, je silný a mocný...”.
2. Bóg jest wszechmocny – pamiętaj, że gdy polegać będziesz jedynie na własnych siłach szybko się zmęczysz i zabraknie ci energii.
3. Oddaj Bogu swoje słabości i przyjmij Jego posilenie.
4. Ufaj, a zobaczysz perspektywę wieczności. Czy żyjesz na tej ziemi tylko dniem dzisiejszym, czy też spoglądasz na świat ze wspaniałym widokiem na wieczność?
5. Zaśpiewaj albo wypowiedz jako własne wyznanie słowa pieśni: „Którzy oczekują Pana, nabywają nowych sił...”.